

K zamyšlení...

Je mi ze všeho poněkud smutno a nastávající prázdniny mají pro nás (rodiče), ale především pro naše děti hořkou pachut'.

Druhé pololetí tohoto školního roku jsme všichni prožili v úplně jiném režimu, než jsme byli zvyklí. Z důvodu koronaviru nastala situace, kterou nezažil nikdo z nás. Troufnu si říci, že každý se snažil v dané situaci dělat vše, jak nejlépe mohl – učitelé, děti a rodiče. Učitelé zadávali úkoly přes internet, na doporučení MŠ měla distanční výuka probíhat hlavně z českého jazyka a matematiky. Paní učitelka opravdu nezhálela a úkolů posílala víc než dost. Měla jsem srovnání s jinými školami.

Vše jsme plnili, jak nejlépe jsme mohli. Věřte, že to nebylo vůbec jednoduché, protože 1. třída je opravdu pro děti náročná, i když chodí do školy a vše dětem vysvětluje paní učitelka, která ví, jak na to. Najednou jsme práci paní učitelky převzali my rodiče a nestačili se divit – jak vyvodit správně písmeno, jak zvládnout správně techniku čtení, jak naučit děti správné tvary písmen, jak naučit děti počítat do 20 s přechodem desítky atd. Bylo toho opravdu hodně a myslím si, že jsme vše zvládli. Kromě toho nás paní učitelka úkolovala z výtvarné výchovy – malování obrázků, z pracovních činností – výroba dekorací, hudební výchovy – pracovní listy s názvy not, což už mně připadalo opravdu nenormální. Copak moje dítě navštěvuje uměleckou školu? Přesto jsme vše plnili na 100 %. Vzhledem k tomu, že jsem chodila do práce na plnou směnu a mám dvě děti (1. a 4. třída), nevěděla jsem co dřív.

Proto jsem uvítala, když děti mohly od 25. května nastoupit do školy. Předpokládala jsem, že paní učitelka s dětmi vše, co jsme se doma naučili, procvičí a dovysvětlí, což také doporučoval pan ministr. Bohužel tomu tak nebylo. Jen co děti nastoupily do školy, nastala honba za známkami. Již druhý den byly děti zkoušeny a psaly písemky ze všeho možného. Za dobu od 25. 5. 2020 do 20. 6. 2020 můj syn, podotýkám žák 1. ročníku, přinesl a v žákovské knížce měl zapsáno 69 známek, což je pro paní učitelku úctyhodný výkon.

Vše vygradovalo poslední den školy, syn nemohl dopsat, těšil se na paní učitelku, měl pro ni připravenou kytíčku a vyrazil do školy pro vysvědčení. Návrat byl pro nás všechny hodně smutný – se slzami v očích mi podával vysvědčení, že se přece doma každý den učil a tolik se snažil. Syn se zhoršil ze třech předmětů, a dokonce z českého jazyka dostal trojku. Hezky paní učitelka zhodnotila naši společnou práci.

Na ostatních školách panovala úplně jiná atmosféra. Paní učitelky poděkovaly dětem i rodičům za odvedenou práci, všechny děti byly pochváleny. Na hlineckých školách si děti odnášely vysvědčení stejná, dokonce i lepší než v pololetí (i pan ministr ve Vyhlášce MŠMT 211/2020 Sb. toto doporučil).

Jsme rozhodnutí, že v příštím školním roce již nenecháme své děti trápit a poohlédneme se po jiné „normální“ škole s lidským přístupem. Opravdu nestojíme o to, aby naše děti navštěvovaly místní „výběrovou“ neosobní školu.

Aleš a Klára Pekařovi